

spætten; denne sidste er det aldrig lykkedes mig at faa til at cede noget som helst i Damene om Børd.

3 Modspætning til Pleuronectes-Arterne, der leve af lavere Dyr, ere Rhombus-Arterne Fiskepisere som voksne.

Særlig Pighvarren har jeg i Nar haft Lejlighed til at undersøge i dens unge Alder paa Keplerne ved Rertemunde og Fjns andre Kyster, hvor den forekom sammen med Rødspættens Marsyngel (0-Gruppe). — De pelagiske Pighvarrenger (og sikkert ogsaa Slethvarrengerne) spise hovedsagelig Copepoder og lignende Smaadyr, og i Fangeistab kunde de let fodres dermed. — Naar Yngelen i Slutningen af Juli særdes paa Keplerne mellem Rødspætteyngel med Længder af ca. 1—2 Tommer, har jeg i Slethvarrenes Mave udelukkende fundet Mysider, af hvilke jeg paa denne Narstid ofte har fiskeet 1—2 Vispund i et Træl med Tobisbaad. — I August har jeg fundet Pighvarren paa de samme Steder af 2—2¹/₄ Tom. Længde ligeledes fyldt af Mysis og uden noget Sand i Maverne.

I Slutningen af September fandt jeg hos en Slethvarre paa 5¹/₂ Tom. en 2 Tommer lang Røtling i Mave, saa at nu mod Vinteren, naar Mysiderne delvis forsvinde, kunne Hvarrengerne allerede tage samme Slags Næring til sig, som de voksne Fisk.

Karakteristisk er det at se, hvorledes Hvarrerne og Pleuronectiderne, skønt de faas i samme Vaadbræt, dog vælge helt forskellige Føde; de første svømmende Dyr, de sidste gravende eller krybende Dyr; — kun i de aller yngste Stadier tage de begge Copepoder og lignende smaa Væsener.

Rødspættens, Skrubbens og Fjngens Vækstforhold sammenlignet, samt Bemærkninger om Fiskeriets Indflydelse paa samme.

Som det er antydet ved omstaaende Kurver over en treaarig Fiskearts Vækst, vil man, naar Størrelsesgrupperne hos en saadan undersøges, snart kunne træffe 4 adskilte Grupper (0, 1, 2, 3), snart kun 3, idet 2 og 3 ere smeltede sammen.

At 0-Gruppen betegner alle Fisk under 1 Nar, 1-Gruppen alle Fisk mellem 1 og 2 Nar og 2-Gruppen alle mellem 2 og 3 Nar, behøver kun kort at nævnes; hver af disse Grupper er altsaa i Hovedsagen en Aargang, der dog ofte er stærkt forbunden med den foregaaende og efterfølgende Aargang. 3-Gruppen repræsenterer derimod ikke alene Fiskene mellem 3 og 4 Nar, men overhovedet alle Individier over 3 Nars Alder. Man skulde egentlig vente, at denne Gruppe i Individantal vilde være overvældende stor, men dette synes aldeles ikke at være Tilfældet. Som man jo ogsaa altid har formodet, maa Dødeligheden blandt de ganske spæde Fiskeunger (for ikke at tale om Ægene) være stor, og skønt man let kan tage fejl ved at skønne over Antallet paa Basis af de gjorte Optællinger, synes jeg at kunne spore en Afstagen i Antal f. Eks. hos de unge Rødspætter fra deres 1ste til deres 2det og 3die Nar, saaledes at f. Eks. 1-Gruppen er fattigere paa Individier end 0-Gruppen. Dog dette kunde ligge i, at de smaa Fisk ere lettere at fange, fordi de holde sig samlede paa lavt Vand, saa jeg skal ikke dvæle herved.

Medens 0-, 1- og 2-Grupperne forandre deres Størrelse i Narets Løb, vedbliver 3-Gruppens øverste Del altid at være begrænset af en mer eller mindre konstant Kurve. 3-Gruppens nederste Del forandres derimod meget, fordi den paa en given Narstid smelter sammen med 2-Gruppen. En Linie, hvor denne Sammensmæltning finder Sted, kan spores ved omtrent 10 Tommer paa Tavlen. Alle Individier over denne Linie kunne kaldes voksne i den Betydning, at Artens Individier over den Længde i Reglen have leget en Gang eller skulle netop lege, og at de nu ikke vokse saa hurtig mere, at de enkelte Aargange kunne adskilles. Derimod kunne de enkelte Individier nok yderligere vokse; dog maaste er det kun et ringe Antal af dem, der gør det, saaledes at kun jærlige Kæmper naa 14—14¹/₂ Tomme.

Naar man undersøger en Fiskearts Størrelsesgrupper i et bestemt Farvand, viser det sig ofte, at kun en eller to Aargange ere repræsenterede der; saaledes mangler f. Eks. den yngste Aargang (0-Gruppen) af Rødspætten i de undersøgte Egne af Østersøen (se Tabel VII og VIII); 1- og navnlig 2-Gruppen er derimod rigelig repræsenteret der; 3-Gruppen er saa sparsom, at man tvinges til at tro paa en Udvandring fra Østersøen af 3-Gruppens Individier.

Noget lignende gaar det med Fjngen (se Tabel XI). Dens 0-Gruppe mangler i Østersøen Øst for Falster og Sjælland, saa vidt vides, og dens 3-Gruppe er der yderst